

РЕШЕНИЕ

№ 7071

гр. София, 15.11.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 07.10.2013 г. в следния състав:
АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Милена Славейкова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **6522** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

1

Производството е по реда чл. чл.118 от Кодекса за социално осигуряване (КСО) във вр. с чл.145 – 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на МЕТОДИ А. М. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] стая 23 срещу РЕШЕНИЕ № РО-419 от 11.06.2013г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване” (С.), с което е оставена без уважение жалбата му вх.№ЖП-502 от 21.05.2013г. срещу разпореждане № 430510/38 от 10.05.2013г. на ръководителя по „Пенсионно осигуряване” (ПО). Твърди се в жалбата, че оспореният административен акт е незаконосъобразен поради неправилно приложение на материалния закон. Жалбоподателят поддържа, че е представил пред административния орган всички изискуеми документи, съобразно които има право на отпускане на социална пенсия за инвалидност по чл.90а КСО. Претендира съда да постанови решение, с което да отмени обжалваното решение № РО-419 от 11.06.2013г. на директора на С..

Ответникът директор на Столично управление „Социално осигуряване” оспорва жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Страните не спорят, че с експертно решение (ЕР) на ТЕЛК № 1285 от 12.09.2000г., със срок на инвалидността до 01.09.2002г., на жалбоподателя са определени 81% трайно намалена работоспособност (ТНР), което му е дало основание с молба от 27.09.2000г. до НОИ – „Пенсионно осигуряване“ да поиска отпускане на социална пенсия за инвалидност на основание чл.90 КСО. С разпореждане на ръководител „ПО“ № 130 от 25.10.2000г. му е отпусната лична социална пенсия за инвалидност в размер на 50% от 44.00 лв., получавана едновременно с личната пенсия за осигурителен стаж и възраст по чл.68 КСО.

С експертно решение на ТЕЛК № 2181 от 27.09.2002г., със срок на инвалидността до 01.09.2005г., на жалбоподателя са определени 72% трайно намалена работоспособност.

С експертно решение на ТЕЛК № 0950 от 12.09.2005г. на жалбоподателя са определени 12% трайно намалена работоспособност. По повод обжалването на същото ЕР на ТЕЛК е постановено ЕР на НЕЛК № 0300 от 05.05.2006г., със срок на инвалидността до 01.09.2008г., с което на жалбоподателя са определени 32% трайно намалена работоспособност. ЕР № 0300/2006г. на НЕЛК е отменено със съдебно решение от 23.11.2007г. по адм.д.№ 2007/2008г. по описа на Софийски градски съд, Административно отделение, III „3“ състав и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне.

С експертно решение на НЕЛК № 0006 от 04.01.2008г., със срок на инвалидността до 01.09.2008г., на жалбоподателя са определени 36% трайно намалена работоспособност. ЕР № 0006/2008г. на НЕЛК е отменено със съдебно решение от 26.09.2008г. по адм.д.№ 2007/2008г. по описа на Административен съд – София град, II-ро отделение, 24 състав и преписката е върната на административния орган за ново произнасяне. Съгласно решението на съда основният спорен между страните въпрос е бил относно размера на ТНР на жалбоподателя. С помощта на съдебно-медицинска експертиза съдът е установил, че процентът ТНР на жалбоподателя, изчислен съобразно Приложение № 1 към чл.58 от НМЕР, следва да бъде 50%. Съдът е намерил, че наличието на толкова голямо несъответствие между определения от НЕЛК краен процент ТНР (36 %) и посочения от съдебно-медицинската експертиза от 50% е основание за отмяна на ЕР на НЕЛК и връщане на преписката на административния орган за ново произнасяне. Съдебното решение е влязло в сила на 24.10.2008г.

С експертно решение на НЕЛК № 0568 от 09.12.2008г., в изпълнение на съдебно решение от 26.09.2008г. по адм.д.№ 2007/2008г. по описа на Административен съд – София град, II-ро отделение, 24 състав, на жалбоподателя са определени 38% трайно намалена работоспособност.

С молба вх.№МП-43217 от 22.04.2013г. до НОИ жалбоподателят е поискал „проверка на приложените документи“ за отпускане на социална помощ. Към молбата е приложено съдебното решение от 26.09.2008г. по адм.д.№ 2007/2008г. по описа на Административен съд – София град, II-ро отделение, 24 състав.

Издадено е разпореждане №430510/38 от 10.05.2013г. на ръководител „ПО“, с което на жалбоподателя е отказано отпускане на лична социална пенсия за инвалидност на основание чл.90а КСО и чл.6, ал.2 от Наредбата за пенсиите и

осигурителния стаж. Разпореждането е оспорено с жалба вх.№ ЖП-502 от 21.05.2013г. по административен ред.

Издадено е оспореното решение № РО-419/11.06.2013г. на директор на С., с което жалбата е оставена без уважение. Горестоящият административен орган е изложил мотиви, че жалбоподателят не е представил изискуемите съобразно чл.6, ал.2 НПОС документи относно изискуемата предпоставка по чл.90а КСО – наличие на повече от 71% ТНР.

При така установената фактическа обстановка, СЪДЪТ обосновава следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Видно от съдържащата се в преписката обратна разписка оспореното решение № РО-419/11.06.2013г. е съобщено на жалбоподателя на 14.06.2013г. Жалбата, по която е образувано настоящето съдебно производство от 13.06.2013 е подадена в срока по чл.118, ал.1 КСО, от легитимирано лице и срещу подлежащ на оспорване индивидуален административен акт, поради което е процесуално допустима.

По същество жалбата е неоснователна по следните правни съображения:

В настоящето производство и съгласно чл.168, ал.1 вр. чл.146 АПК съдът проверява законосъобразността на оспорения административен акт, като прецени дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона. Разпореждане №430510/38 от 10.05.2013г. е издадено от компетентен административен орган по смисъла на чл.98, ал.1, т.1 КСО - длъжностното лице, на което е възложено ръководството на пенсионното осигуряване в ТП на НОИ, а решение № РО-419/11.06.2013г. от компетентния горестоящ административен орган по смисъла на чл.117, ал.1, т.2, б."а" КСО - директора на С.. Ето защо съдът приема, че оспорените административни актове са издадени от компетентни административни органи във връзка с отменителното основание по чл.146, т.1 АПК и в установената форма по смисъла на чл.146, т.2 вр. чл.59, ал.2 АПК. Съдът приема, че при постановяването им не са допуснати съществени процесуални нарушения по смисъла на чл.146, т.3 АПК - такива, които накърняват правото на защита на засегнатото лице или ако не бяха допуснати, органът би постановил акт с друго съдържание. Материалната законосъобразност на изложените от административния орган мотиви съдът следва да провери по повод на осъществявания съдебен контрол за законосъобразност, доколкото спорът между страните е изцяло правен относно изпълнението на предпоставките по чл.90а на КСО за придобиване на право на социална пенсия за инвалидност.

Съгласно чл.90а, ал.1 КСО право на социална пенсия за инвалидност имат лицата, навършили 16-годишна възраст, с трайно намалена работоспособност/вид и степен на увреждане повече от 71 на сто. Съгласно чл.3, ал.2 от Наредбата за медицинската експертиза (НМЕ) експертизата на трайно намалената работоспособност, на вида и степента на увреждане на лицата, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по [чл. 68 от КСО](#), се осъществява от ТЕЛК и НЕЛК. Задължителен елемент от експертизата на ТНР съобразно чл.61, ал.1, т.1 и т.3 от НМЕ са степента на ТНР и срокът на инвалидността. Срокът на инвалидността е от една до 3 години в зависимост от характера на

увреждането, динамиката на неговото развитие и възможностите за възстановяване на работоспособността (чл.69, ал.1 НМЕ). При лица, придобили право на пенсия за осигурителен стаж и възраст по [чл. 68 КСО](#), се определя пожизнен срок на инвалидността. Преосвидетелстване на тези лица може да се извърши по тяхно искане или по искане на контролните органи на медицинската експертиза (чл.69, ал.7 НМЕ).

Всички представени от жалбоподателя ЕР на ТЕЛК и НЕЛК са с определен срок на инвалидност съобразно чл.56, т.3 НМЕР (отм.) и чл.61, ал.1, т.3 НМЕ. Първоначалното определяне на процент ТНР на жалбоподателя е станало при действието на Наредбата за експертизата на работоспособността (обн. Д.в. бр.61/25.07.2000г. и отменена Д.в. бр.47/07.06.2005г.) и съдържа определен срок на инвалидност до 01.09.2002г. и последващ срок до 01.09.2005г. Наличието на срок на инвалидността предполага липса на пожизнено определена инвалидност, наличие на определен срок на инвалидността, след изтичането на който се налага преосвидетелстване на лицето. При действието на Наредбата за медицинската експертиза на работоспособността (обн Д.в. бр.47 от 07.06.2005г. и отменена Д.в. бр.36 от 12.05.2010г.) жалбоподателят не е навършил 65-годишна възраст съгласно чл.69, ал.7 от НМЕР, за да има пожизнено определен срок на инвалидността по ЕР на НЕЛК № 0300 от 05.05.2006г., със срок на инвалидността до 01.09.2008г. и по експертно решение на НЕЛК № 0006 от 04.01.2008г., със срок на инвалидността до 01.09.2008г. Независимо, че двете посочени ЕР на НЕЛК са отменени с влезли в сила съдебни решения, не е в компетентността на съда да определя процент на ТНР. Именно поради това преписките са върнати на административния орган за ново произнасяне, който е единствено компетентният орган за определяне на процент ТНР съобразно чл.3, ал.2 НМЕР (отм.) и чл.3, ал.2 от НМЕ (в сила от 17.05.2010г.). С последното издадено на жалбоподателя ЕР на НЕЛК № 0568 от 09.12.2008г., в изпълнение на съдебно решение от 26.09.2008г. по адм.д.№ 2007/2008г.по описа на Административен съд – София град, II-ро отделение, 24 състав, са му определени 38% трайно намалена работоспособност. Липсват данни за оспорване на ЕР на НЕЛК № 0568 от 09.12.2008г. Същото представлява влязъл в сила, валиден индивидуален административен акт, който е единствено действащият акт на компетентния административен орган за определяне на процент ТНР. Предходните експертни решения на ТЕЛК и НЕЛК, на които се позовава жалбоподателят, са с изтекъл срок на инвалидността, поради което не поражда права за лицето. Наличието на издадени епикризи за заболявания на жалбоподателя е ирелевантно за правото му на социална пенсия по чл.90а КСО, тъй като съгласно чл.3, ал.2 НМЕР (отм.) и чл.3, ал.2 от НМЕ (в сила от 17.05.2010г.) единствените органи, които осъществяват експертизата на ТНР са ТЕЛК и НЕЛК. Именно поради това разпоредбата на чл.6, ал.2 от НПОС поставя изискване към заявлението за отпускане на социална пенсия за инвалидност да се представи експертно решение на ТЕЛК (НЕЛК) с данните, необходими за определяне на правото, размера и срока на пенсията. В случая жалбоподателят разполага с ЕР на НЕЛК №0568 от 09.12.2008г., с което му се определят 38 % ТНР. По изричната разпоредбата на чл.90а, ал.1 КСО така определеният на жалбоподателя процент ТНР не е достатъчен за получаване на социална пенсия за инвалидност, тъй като изискването е за 71 и повече процента. По изложените

съображения оспореният административен акт е издаден при правилно приложение на материалния закон. На основание чл.172, ал.2 АПК жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното Административен съд – София град, I-во АО, 2 състав
Р Е Ш Е Н И Е :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на МЕТОДИ А. М. от [населено място], [жк], [жилищен адрес] стая 23 срещу РЕШЕНИЕ № РО-419 от 11.06.2013г. на директора на Столично управление „Социално осигуряване” (С.), с което е оставена без уважение жалбата му вх.№ЖП-502 от 21.05.2013г. срещу разпореждане № 430510/38 от 10.05.2013г. на ръководителя по „Пенсионно осигуряване”.

Решението може да се обжалва в 14 дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред ВАС на РБ.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: